

vil gerne medvirke til, at det sker under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Louise Frevert, om hun kan bekræfte – det kan godt være, at fru Louise Frevert ikke har været med – at der igennem snart ganske mange år har været mange, mange møder med samtlige Folketingets partier. Spørgsmålet er derfor, om der kan komme meget mere ud af et udvalgsarbejde. Fru Louise Frevert ved vel, at Dansk Folkeparti også der har deltaget i samtlige af de møder.

Så vil jeg gerne spørge fru Louise Frevert, om man ikke ved en udlicitering i enhver situation kan opstille krav med hensyn til sikkerheden, at det ikke er et spørgsmål om, at vi bare lægger det ud til sådan mere eller mindre tilfældige firmaer, at det selvfølgelig er en opgave, hvor der både er sikkerheden og forsyningsikkerheden.

Så vil jeg lige korrigerer fru Louise Freverts opfattelse af, at det forurenede blod var skyld i, at vi fik hiv fra udlandet. Nej, det forurenede blod i forbindelse med blødersagen var en politisk beslutning truffet i dette Folketing, fordi man på det tidspunkt valgte ikke at screene blodet, som man sagtens kunne have gjort. Så det var ikke nogle firmaer, der var skyld i det, det var politikerne i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er da fuldstændig rigtigt og korrekt, at der har været en hel del udvalgsbehandlinger. Men det er jo også en af grundene til, at vi så siger, at vi faktisk har en hel del spørgsmål, som vi føler er uafklarede, og specielt er der nogle spørgsmål med hensyn til de økonomiske konsekvenser. Derfor har vi tænkt os at stille omkring 20 spørgsmål, som vi vil have belyst på en ordentlig måde.

Med hensyn til udliciteringen vil jeg nok overlade det til ordføreren på området at gå nærmere ind i de forhandlinger, når vi kommer så langt.

Kl. 14.45

Else Theill Sørensen (KF):

Som det allerede har været nævnt herfra, er lovforslaget helt identisk med et forslag, som den tidligere regering, så vidt jeg er orienteret, nåede at få sendt i høring, men som den mig bekendt ikke nåede at få fremsat.

De væsentlige elementer i lovforslaget er, at amternes pligt til at levere blodplasma til Serum instituttet ophæves, og at Serum instituttets eneret på fremstilling og fremskaffelse af blodprodukter til de offentlige sygehuse ophæves. Disse ændringer finder vi gode og fornuftige, men jeg vil godt understrege, at vi finder det meget vigtigt, at der også er væsentlige dele af loven, som ikke er ændret. Det gælder kravet om, at donorer skal være frivillige og ubetalte og kun må tappes af offentlige blodbanker, og det er en afgørende forudsætning for, at den danske bloddonorordning kan opretholdes. Det er af uvurderlig betydning, at de ca. 250.000 donorer giver deres blod som en gave til danske patienter – en gave, der skal behandles med respekt og være til størst mulig gavn. Ligeledes er kravet om, at amterne skal støtte donororganisationernes virksomhed, bibeholdt.

Der er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse tale om en fremadrettet og fornuftig ændring af blodforsyningsloven, som sikrer, at alle dele af det tappede blod bliver anvendt på gavnlig vis, og Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 105 om udbygning af virksomheden på Statens Serum Institut vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget. For så vidt angår de mange ædle formål om at udbygge virksomheden til gavn for befolkningerne i de fattige lande, er jeg af den sikre overbevisning, at de formål kan tilgodeses på en lang bedre og billigere måde end ved at udbygge en offentlig produktions- og forskningsvirksomhed i Danmark.

Hvad angår det andet formål, nemlig at sikre den fornødne kapacitet til fortsat dansk blodproduktion, mener vi ikke, den skal sikres på denne måde, men derimod ved, at vi vedtager L 201, som vi lige har behandlet.

Lene Garsdal (SF):

Denne vanskelige sag handler om flere ting.

Den første er, om den nuværende konstruktion i blodloven, hvor de offentlige sygehuse er forpligtede til at forsyne Statens Serum Institut med gratis plasma, og Serum instituttet har monopol på salg af blodderivat til de offentlige sygehuse, er forenelige med EU-retten. Hvis Danmark taber en sag, hvor Serum instituttets forsyningsmonopol udgør en uberettiget handelshindring, er det imidlertid efter SF's opfattelse EU, det er galt med.